

[Søren Jensen (Hasseris).]

har mere end én gang været ude for, at kapitalstærke folk fra byerne har snuppet netop de gårde, som de ønskede, fordi disse folk var i stand til at lægge flere penge på bordet eller betale ud til lånene og betale en højere pris, end gården kunne forrente. Ser man da virkelig bort fra disse ting?

Må jeg dernæst sige med hensyn til kapitalvindingsskat, at jeg troede, hr. Ove Jensen var klar over, at venstre har arbejdet for og arbejder for at få kapitalvindingsskatten væk på det, vi kalder handel med almindelige landbrug, så omsætningen af landbrug landmænd imellem bliver fritaget for kapitalvindingsskat.

Svend Haugaard (RV):

Når hr. Ove Jensen siger, at der bliver flere tilhængere, så er det da rigtigt. Det undrer mig ikke, for vi forudså, dengang loven blev vedtaget, at når den kom til at virke i praksis, ville det vise sig, at der virkelig var behov for den.

Jeg tror også, det er de erfaringer, hr. Søren Jensen (Hasseris) og jeg har fra vores jordlovsudvalg, som gør, at vi kan se, at uden denne lov ville det blive meget, meget svært for selvejet i dansk landbrug.

Nu blev der sagt noget om talsmændene for landmændenes sag; ja, det kommer så an på, om det er talsmænd for de landmænd, som vil købe ejendommen for at anbringe deres penge deri og så i øvrigt have den med bestyrer, eller det er talsmænd for den landmand, der skal være selvejer og har båret dansk landbrug som selveje gennem mange år og ført dansk landbrug frem til den standard, det har. Hvis det gælder de sidste, vil vi meget gerne være talsmænd for dem, men så er det ikke talsmændene, der ønsker bestemmelsen om bopælspligt fjernet.

Så blev det sagt, at det er forkert, at der er en række ikke-landmænd, der driver deres landbrug dårligt; man kan bare se på bygningerne, de er sat i stand. Ja, det er da rigtigt, det har de nemlig råd til, de har kapital andetsteds fra, og derfor bliver bygningerne sat ganske pænt i stand. Men prøv at se lidt på de pågældendes landbrugsmæssige regnskab; så får man lidt at vide om, hvordan det også samfundsøkonomisk ville komme til at gå, hvis det ikke var den

egentlige landbruger, der var det typiske i dansk landbrug.

Burgdorf (KF):

Som praktiserende landmand sad jeg og blev helt rørt, da jeg hørte hr. Arne Bjerregaards udmærkede højskoleforedrag om landbrugets fortrin og gode egenskaber og også om selvejet. Det kunne næsten lyde, som om jeg og mit parti var imod selveje; jeg vil gerne slå en streg under, at det er vi ikke. Det har været det bærende, og det skulle det også gerne være fremover; det vil vi gerne arbejde sammen om. Jeg er da også helt enig med hr. Arne Bjerregaard i, at kapitalvindingsskatten i lige så høj grad som bopælspligten virker som stavnsbinding, og vi er helt enige i, at denne kapitalvindingsskat skal ændres og helt fjernes. Det har altid været sådan — sådan har det i hvert fald lydt før — at landmændene levede fattige og døde rige. Nu må de ikke engang det sidste mere.

Men konklusionen i hr. Arne Bjerregaards udredning her kunne jeg ikke forstå, for han ville gerne være med til at se på at få bopælspligten ændret og samtidig bevare selvejet. Jeg kunne ikke rigtig finde ud af det, men det får jeg måske at høre om lidt.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal da takke hr. Burgdorf for, at han anså mit indlæg for et højskoleindlæg. Det vil jeg ikke tage som nogen ublid kompliment, idet jeg mener, at dette ting nok også kunne have gavn af at bevæge sig lidt op over det jordnære, over bare det at skaffe kroner og ører. Jeg mener jo netop, at landbruget har været forudsætningen for hele vores fritidsundervisning i dette land, for højskolen osv. Derfor synes jeg ikke, at hr. Burgdorf behøvede at harcelere over, at man bemærker, at sådan har det været, og at der stadig væk er et gran tilbage, heldigvis. Derfor ønsker jeg at bevare dansk landbrug.

Når jeg sagde, at jeg vil være med til at se på bopælspligten, var det, fordi det kan være, der er andre måder, man kan løse problemet lige så godt på, så man opnår det samme, netop det, at vi bevarer selvejet. Men hvis man ophæver den, tør jeg, efter det jeg har set i Nordjylland, næsten garan-